

OBELŻONY (5) *part praet pass pf*

obelżony (4), **obelżon** (1).

Teksty nie oznaczają ó oraz é; pierwsze o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w obelżenie).

sg m N obelżony (2). ◇ f N (praed) obelżona (1) RejZwierz. ◇ pl N subst obelżon(e) (1). ◇ A m pers obelżon(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: obelżony od kogo (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Znieważony, zelżony (5): Stałość/ fiódma. [...] A ieśliże ták drogo/ pániám zácenioná/ Cżemużby też miááá być/ v nas obelżoná. RejZwierz 133; Lekkość y fromotá/ niech ogárníe one/ Ktorzy mi źle życzą/ potrzy obelżone. GrabowSet T4; PowodPr 10.

obelżony czym (2): Godźieneś P. Iezu Chryšte wśzelkiey czći y chwały/ od rozlicżnych łtanow ná Krzyżu nátrząłaniem obelżony. LatHar 543, 273.

Szereg: »wzgardzony i obelżony« (1): [o Chrystusie] od Zydow wzgárdzony/ y częłtokroć od tychże/ krzywdą obelżony. LatHar 273.

Synonimy: naśmiany, obrażony, osławiony, pogardzony, posromocony, zelżony, zesromocony, znieważony.

Cf OBELŻYĆ